

יזכור

אורי ברזילי ז"ל

נפל כ"ז באייר תשכ"ז, 6 ביוני 1967

אורי, בן ישראל ושרה. נולד ביום ד' באלול תרצ"ט (19.8.1939) בקיבוץ נען. סיים את לימודיו היסודיים והתיכוניים בטבריה. שקט, שקדן וחרוץ - ויחסו ללימודים ולמורים היה רציני.

כמה שנים לפני נפלו בא עם הוריו לגבעתיים והשתקעו בה. לצה"ל גויס בשנת 1957 ושירת בחיל השריון כמפקד טנק. כאשר השתחרר מן השירות למד באוניברסיטה העברית בירושלים בפקולטה למשפטים ועם מעבר הוריו לגבעתיים המשיך את לימודיו בשלוחה התל-אביבית למשפטים. ייתכן כי דרך החשיבה במשפט העברי, אשר רכש בשיעורי התלמוד בבית הספר, היא שקסמה לו. כן ייתכן שהחוק והמשפט, ההכרה בסמכות ובפורמליות שבמרות, אשר ליוו אותו בשירותו הצבאי, השפיעו עליו ומשכו אותו להעמיק בלימודי המשפטים. בשנת 1966 הוסמך למשפטים.

היה איש שיחה מעניין ושיחותיו היו שקולות ונבונות, כי אפקיו היו רחבים ושיפוטו היה קולע. היה נעים הליכות, נוח ומחונן בנימוסים נאים, חבר טוב ובעל לב טוב ותמיד נכון לבוא לעזרת רעיו ולהיחלץ לכל משימה חברותית.

במלחמת ששת הימים גויס ליחידה שלו ונפל ביום כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), הוא היום השני לקרבות, בקרב על כיבוש מוצב יעבד אשר בעמק דותן בשומרון. המשימה הושגה כי אורי הפעיל את הקשר עד שנפגע כשהוא עודנו מחזיק בידו את הרמקול. בקרב גילה אורי עוז רוח, דביקות במטרה ותושייה, והתנהגותו היתה דוגמא ומופת ללוחמי העוצבה. הניח אשה וילד שהיה בן שנה בנפול אביו. הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי בעפולה ולאחר זמן הועבר למנוחות עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית שאול. בבטאון העירוני לאינפורמציה ולהווי מקומי של גבעתיים הועלה זכרו. כן הונצח שמו ב"ספר הנופלים" בהוצאת העירייה. פרשת חייו ומותו הובאה בספר "נזכור" שבהוצאת האוניברסיטה העברית בירושלים והסתדרות הסטודנטים שבה, ובעריכת יהודה האזרחי.

הפקולטה למשפטים ע"ש בוכמן, אוניברסיטת תל-אביב